

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Vrchní soud v Praze**, se sídlem Praha 4, Náměstí Hrdinů 1300, v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který způsobil předseda Vrchního soudu v Praze tím, že porušil čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a § 42 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), když jednotlivé věci nenapadaly soudcům a senátům v souladu s rozvrhem práce žalovaného na rok 2016, platným a účinným ke dni 1. 1. 2016, a na rok 2017, platným a účinným k 1. 1. 2017, které jsou zpětně nepřezkoumatelné, nelze z nich ověřit přidělování, resp. nápad jednotlivých věcí jedinému možnému zákonnému soudci či senátu a dále neobsahují algoritmus přidělování jednotlivých věcí zákonným soudcům.

S ohledem na shora uvedené žalobcem vytýkané pochybení předsedy Vrchního soudu v Praze žalobce v žalobě podal návrh na zahájení kárného řízení se všemi výše a níže uvedenými soudci senátu Městského soudu v Praze, Krajského soudu v Praze a Vrchního soudu v Praze. Taktéž požádal předsedu Vrchního soudu v Praze o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím.

Soud je vždy povinen hodnotit, zdali podaná žaloba splňuje podmínky řízení, a jedná-li se tak o žalobu přípustnou.

Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřípustný.

Soud nejprve odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2017, č.j. Nad 185/2017-10, ve kterém se Nejvyšší správní soud vyjádřil k možnosti přezkoumávat rozvrh práce soudu takto: „*Nejvyšší správní soud má za to, že i v projednávané věci je výsledek řízení předurčen, neboť rozvrh práce soudu není soudně samostatně přezkoumatelný, a to ani prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem.*

V rozsudku ze dne 19. 9. 2012, č. j. 1 As 48/2012 – 28, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že rozvrh práce soudu není rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s., jelikož nemůže ani teoreticky zasáhnout do právní sféry žalobce, kterým byl v uvedené věci soudce, jehož se rozvrh práce týkal. Pokud není rozvrhem práce soudu zasaženo ani do právní sféry soudce tohoto soudu, tím spíše se nedotýká právního postavení jiných osob. Rozvrhem práce městského soudu nebylo žádným způsobem přímo zasaženo do práv a povinností žalobce (obdobně např. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2014, č. j. 45 A 63/2014 – 40). Úkolem soudního přezkumu dle soudního řádu správního není abstraktní kontrola úkonů veřejné správy, které se bezprostředně neodráží v právní sféře žalujícího subjektu.

Nejvyšší správní soud v žádném případě nehodlá zlehčovat význam základního práva na zákonného soudce ve smyslu čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jehož smyslem je vyloučit svévolnou manipulaci při přidělování věcí jednotlivým soudcům, tzn. zajistit nestranné rozhodování nezávislým soudcem (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 22. 10. 2009, sp. zn. IV. ÚS 956/09). Podstatou práva na zákonného soudce je, že příslušnost soudu pro řešení konkrétní věci se musí řídit předem stanovenými pravidly a že podle předem stanovených pravidel se musí odehrávat i přidělení věci konkrétnímu soudci nebo senátu v rámci takto určeného soudu. Rozvrh práce musí obsahovat transparentní předem stanovená obecná pravidla pro určení konkrétního soudce nebo soudců v senátu, kteří ve věci budou rozhodovat, pravidla pro jejich zastupování v případě jejich důvodné krátkodobé absence či podjatosti i pravidla pro přerozdělování věcí pro případ dlouhodobé absence soudce (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. I. ÚS 2769/15).

Případný zásah do práv žalobce je však dán až konkrétním rozhodnutím soudu, které je přezkoumatelné v rámci opravných prostředků v tom kterém soudním řízení. V rámci těchto opravných prostředků může účastník řízení mimo jiné namítat zmatečnost řízení před soudem spočívající v nesprávném obsazení soudu. Případné vady rozvrhu práce soudu se tedy v právní sféře jednotlivce projeví až v rámci soudního rozhodování konkrétní věci, a nikoliv již samotným vydáním tohoto rozvrhu práce.“.

S ohledem na shora uvedené soud konstatuje, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, který žalobce spatřuje v nápadu jednotlivých věcí v rozporu s rozvrhem práce Vrchního soudu v Praze na rok 2016 a 2017, není přípustná, neboť rozvrh práce soudu a nápad jednotlivých věcí dle rozvrhu práce soudu nejsou samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví.

Ohledně v žalobě obsaženého návrhu na zahájení kárného řízení se všemi výše a níže uvedenými soudci senátu Městského soudu v Praze, Krajského soudu v Praze a Vrchního soudu v Praze dospěl zdejší soud k názoru, že mu byl dán žalobou toliko na vědomí. Žalobce totiž zaslal žalobu rovněž Nejvyššímu soudu v Brně a Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, jejichž předsedové jsou oprávněni podat návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce dle § 8 odst. 2 písm. c) a d) zákona č. 7/2002 Sb., nikoli však zdejší soud.

Rovněž tak ohledně požadavku žalobce na podání informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím má soud za to, že zdejšímu soudu byl dán žalobou toliko na vědomí. Žaloba byla zaslána taktéž Vrchnímu soudu v Praze, po jehož předsedovi žalobce požadoval podání příslušných informací, tedy žalobce zaslal žalobu subjektu povinnému poskytnout mu informace dle § 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

K dalším žalobcem uplatněným návrhům na zahájení kárného řízení se všemi výše a níže uvedenými soudci senátu Městského soudu v Praze, Krajského soudu v Praze a Vrchního soudu v Praze a

Z výše uvedených důvodů tak soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nepřipustnou žalobu odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. června 2017

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková